

Mennesker gjøre, der skulle benytte den, som efter sit Hensyn og Diemed har taget Sigte, naar den blot bliver udført i den Aand, i hvilken den er givet, paa at komme de spørgeligstillede Dele af Samfundet til Gode og tage de Børn, der ere under Pleie her i Hovedstaden under et udvortes Tilfyn; det daglige Tilfyn skal jeg ikke sige Noget paa, men det kan af andre Grunde være daarligt nok. Jeg vilde ønske, at jeg i dette Dieblit havde statistiske Oplysninger om, hvorledes det gaar disse Pleiebørn, der ere anbragte netop her i Kjøbenhavn, hvor mange af dem, der senere ere komne paa Ladegaarden og andre Steder, og hvor mange af dem, det maa antages, at vi kunne frelse gennem en anden Opdragelse, naar man ogsaa tager dette Middel til Hjælp, som Loven giver her. Den Sag er i mine Dine meget alvorlig. Jeg kunde ogsaa ønske gennem statistiske Oplysninger — som den ærede Ordfører vist kan meddele — at faae at vide, hvor mange Pleiebørn der findes her i Kjøbenhavn i Forhold til det øvrige Land for at se, hvor stort et Stykke af Loven vi kunne skjære bort ved denne Opfattelse. Af disse Grunde — ikke af andre — som navnlig den hidtærede Minister, naar han vil, vil kunne føre igennem og altsaa derved Loven, og hvorved der vil kunne gøres en helstøbt Gjerning, vil jeg anbefale det høie Thing at følge det Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. En Omskrivning af de Femtensforslag nødvendigjgjøredes derved, at man ikke gjorde Udeladelser i § 7, men som en nødvendig Følge af § 1. Ellers er der ingen Forskjel paa den. Jeg skal altsaa anbefale at stemme for det og dermed for Loven i denne Skikkelse. Jeg sætter saa megen Pris derpaa, at selv om vi ikke skulde kunne faae Loven igjennem, vilde jeg — thi jeg antager, at ved Grundenes egen indre Magt maa Bestemmelsen kunne føres igennem, da den ikke angaar noget politisk Spørgsmaal eller Partispørgsmaal, men et Spørgsmaal, hvor Høire og Venstre, hvor ethvert Mennekehjerte aldeles ubetinget kan mødes paa samme Felt — hellere vente et Aars Tid med det Hele, naar Loven saa kunde blive fuldstændig og omfattende end gaa med til det mindre Omfattende nu. I det jeg paaefjønner den ærede Ordførers Udtalelser og det imødekommende Forslag, som han og Udvalgets Flertal have stillet efter den Diskussion, der fandt Sted ved 2den Behandling, vilde jeg dog meget ønske, at man vilde gaa det andet Skridt med, saaledes at Loven kan faae sit fulde Omfang og komme til at gjøre sin fulde Nytte. Jeg tror, at

jeg kan i deres Navn, hvem det gjælder, i de Pleiebørns Navn, som ere under de daarligste Vilkaar, i de Pleiebørns Navn, der ere anbragte i de store Byer, der skulle udelukkes, navnlig i Kjøbenhavn, varmt anbefale mit Ændringsforslag.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal først tillade mig at bemærke, at jeg maa fraraade Enhver, som ikke ønsker allerede nu at give Slip paa ethvert Haab om at gennemføre Loven i denne Samling, at stemme for det af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) stillede Forslag. Dersom dette Ændringsforslag vedtages, vil jo Forstjellen mellem, hvad der er vedtaget af Landstinget og hvad der er vedtaget af Folkethinget, være ført tilbage til ganske den samme skarpe Modsetning, hvormed man begyndte i denne Samling, og jeg maa anse det for aldeles usandsynligt, at man vil kunne faae Landstinget, der har omredigeret Loven, efter at den var vedtagen her i forrige Samling, til at gaa ind paa denne Ændring. Men dernæst vil jeg ogsaa bemærke, at jeg ikke alene af denne Hensigtsmæssighedsgrund, om jeg saa maa udtrykke mig, maa fraraade det omtalte Forslags Vedtagelse, men ogsaa maa gjøre det, fordi jeg anser Forslaget for i sig selv uehdigt. Det, der har bevæget Landstinget til at fastholde sit Standpunkt med Hensyn til de Steder, hvor der findes Sundhedsvedtægter, hvorved man vist navnlig har haft Kjøbenhavn og de andre større Kjøbstæder for Die, er det, at Bestemmelsen i § 2 i Lovforslaget aldeles ikke lader sig anvende paa disse Steder. I § 2 staar, at det skal afgjøres af Kommuneraadet, om det kan tilstedes en bestemt Person at have Pleiebørn i Pleie, men det er fuldstændig umuligt for Kommuneraadet i Kjøbenhavn, det vil sige Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, at afgjøre dette. Den Personalkundskab, som udfordres for at kunne afgjøre, om det tør tilstedes bestemte Personer, der andrage derom, at have Børn i Pleie, kan ikke have i en stor Forsamling som Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, der er sammensat med ganske andre Hensyn for Die end dette, og hvis Medlemmer i Reglen ville være aldeles uvidende om de Personers Betskaffenhed, der er Tale om. Derimod er jeg gaaet ud fra, at i Landkommuner ville Sogneraadene maaske være i Besiddelse af denne Personalkundskab og maaske snarere end Politiet. Det blev i det Mindste i sin Tid gjort gjældende i Landstinget, og det kan jeg erkjende, at der er Noget i, men for de store Byers Vedkommende kan det ikke paaregnes, at Kommune-